

20 lutego 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

~~A25d 1/100~~

A45d 1/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8262.

Kl. 33 c 3.

Anders Tingberg
(Skien, Norwegia).

Nożyce ondulacyjne.

Zgłoszono 16 grudnia 1926 r.

Udzielono 10 stycznia 1928 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku są nożyce do ondulowania włosów, zaopatrzone w korytkowe części chwytne, przytrzymujące włosy, i w kolce, które w czasie ondulowania tkwią we włosach oraz wykonują ruch w kierunku podłużnym części chwytnych w celu wytworzenia we włosach fal poprzecznych.

Niektóre nożyce tego typu mają ograniczony ruch części chwytnych, o ile nie jest pożądane, aby części chwytne przylegały do siebie w czasie ondulowania szczególnie.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w perspektywie nożyce niezaopatrzone w regulację odstępu części chwytnych; fig. 2 — w bocznym rzu-

cie inne wykonanie nożyc, z regulacją odstępu części chwytnych; fig. 3 — w pionowym przekroju podłużnym części chwytne nożyc uwidocznionych na fig. 2; fig. 4 — poprzeczny przekrój części chwytnych przy regulacji ich odstępu.

Obydwie części chwytne 1, 3 nożyc są zaopatrzone w rączki 2, 4, które są ze sobą połączone zawiasowo (fig. 1) i mają kształt przypominający dachówki. Wewnętrzna powierzchnia dolnej części jest nieco mniej zakrzywiona niż odpowiednia powierzchnia górnej części nożyc, wskutek czego, gdy nożyce są zwarte, to ich boczne krawędzie odstają nieco od siebie, a środkowe linie powierzchni obu części nożyc stykają się dokładnie.

Brzeź dolnego ramienia 1 są zaopa-

trzone w listwy 5, którym odpowiadają żłobki 6 w górnym ramieniu 2 nożyc. Listwy 5 zaopatrzone są w żłobki 7, które wchodzi w końce kolców, gdy nożyce są zwarte.

Na górnej powierzchni listw 8 znajdują się żłobki, w których przesuwają się kółka 9 z kołcami 10, których końce wchodzi w wyżej wymienione żłobki 7 listw.

Przy użyciu nożyc przytrzymuje się włosy na dnie korytka dowolnego ramienia; ponieważ oba ramiona korytka przylegają do siebie ściśle tylko wzdłuż środkowej linii, a potem powierzchnie ich oddalają się od siebie, więc ponad listwami 5 włosy przechodzą luznie i mogą się przesuwać poprzecznie pod działaniem kolców 10.

Do ogrzewania nożyc najlepiej jest zastosować elektryczne grzejniki umieszczone w samych nożycach.

Podług fig. 2 i 3 części chwytne 11, 12 są osadzone na ramionach 14, 15 połączonych zapomocą czopa 13 i zaopatrzonych w rączki 16, 17. Na górnej powierzchni części chwytnej 11 są przymocowane ruchome sanki 18, przesuwalne w kierunku podłużnym i zaopatrzone w szeregi kolców 19.

Środkowa część jednej części chwytnej jest wykonana w postaci luznej listwy 20, przestawialnej w kierunku prawie prostopadłym do kierunku długości nożyc. Położenie listwy 20 można zmieniać i ustalać w ten sposób, że ona znajduje się zewnątrz części chwytnej. W omawianym przykładzie wykonania przestawia się listwę 20 zapomocą mimośrodowej tarczy 21, osadzonej na drążku 22, który jest umocowany obrotowo w poprzecznych ścianach 23 części chwytnej 11 i w jej wnętrzu. Zewnątrzny koniec drążka 22 jest odgięty pod kątem prostym 24 i jest zaopatrzony w rączkę 25, zapomocą której można go obracać wraz z tarczą 21. Drążek 22 służy jednocześnie do przesuwania sanek 18 i

w tym celu jest osadzony przesuwalnie w kierunku podłużnym nożyc, oraz przechodzi luznie obrotowo przez łożyska 26, przymocowane do sanek 18. Pomiedzy łożyska 26 i mimośrodową tarczę wstawione są rurki 27, dzięki czemu sanki 18 i kolce 19 biorą udział w ruchu zwrotnym części chwytnej 11. Do ograniczenia wielkości przesuwu sanek 18 służą rurki 28, znajdujące się zewnątrz łożysk 26; w końcowych położeniach sanek rurki te uderzają w poprzeczne ścianki 23. Ruchoma listwa 20 jest zaopatrzona w noski 29, które ograniczają jej ruch nazewnątrz i uniemożliwiają jej wypadnięcie z części chwytnej 11.

Przy użyciu opisanych nożyc chwytają się niemi włosy tak jak zwykle, a potem obraca się rączkę do położenia wskazanego na fig. 3, wskutek czego mimośród 21 przechodzi w położenie (wskazane na fig. 3 i 5), w którym część 20 jest wysunięta nazewnątrz. Mimośród nie może się obrócić dalej niż potrzeba, bo jest zaopatrzony w nosek 30, który ogranicza jego ruch. Przy zwarcie nożyc listwa 20 przyciska włosy do części chwytnej 12 i przytrzymuje je tylko w środku (fig. 5). Przedtem przesuwa się drążek 22 w jednym lub w drugim kierunku, zależnie od położenia sanek 18 w celu ułożenia włosów w położenie najkorzystniejsze do ondulowania. Jeżeli się potem przestawi rączkę do położenia wskazanego na fig. 2, to listwa 20 staje się wolna, wskutek czego części chwytne 11 i 12 można z sobą zupełnie złożyć (fig. 4) w celu ogrzania włosów na szerokości całej powierzchni roboczej nożyc. Konstrukcyjne wykonanie nożyc może być oczywiście inne niż w omówionych przykładach wykonania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nożyce ondulacyjne z falistymi częściami chwytными, znamienne tem, że ramię jednej korytkowej części chwytnej jest

osadzone w pochwie przesuwalnej na ramieniu drugiej części chwytnej, żeby w ten sposób uniknąć konieczności użycia specjalnej rączki do osiowego przesuwania części chwytnych względem siebie.

2. Nożyce undulacyjne według zastrz. 1, znamienne tem, że korytkowe części chwytne nożyc są zaopatrzone naprzemian w szeregi kolców i żłobków, przebiegających w kierunku osiowym części chwytnych, przyczem kolce jednej z części

chwytnych zachodzą w żłobki przeciwległej części chwytnej.

3. Nożyce undulacyjne według zastrz. 1, znamienne tem, że przesuwalna pochwa, na której jest obrotowo osadzona jedna połowa nożyc, ma taki kształt, że wzajemne skrócenie obu części jest niemożliwe.

Anders Tingberg.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

